

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 779

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 5 octombrie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 2 unități administrativ-teritoriale din județul Vrancea.....	
101. — Hotărâre privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 48/2012 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților	2	1.183. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea administrativ-teritorială Săndulești din județul Cluj	4–6
102. — Hotărâre privind respingerea cererii de încuviințare a reținerii domnului deputat Adrian Gurzău	2	1.705. — Ordin al ministrului afacerilor externe privind publicarea unei înțelegeri, încheiată prin schimb de note verbale	7–8
103. — Hotărâre privind încuviințarea arestării preventive a domnului deputat Adrian Gurzău	3		9–10
104. — Hotărâre privind alegerea unui secretar al Camerei Deputaților	3	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		Decizia nr. 16 din 23 mai 2016 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	
1.182. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea			11–16

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 48/2012 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților

În temeiul prevederilor art. 41 alin. (4) și art. 43 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 48/2012 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 20 decembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— domnul deputat Petre Roman, aparținând Grupului parlamentar al PNL, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru politică externă.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 4 octombrie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
FLORIN IORDACHE

București, 4 octombrie 2016.
Nr. 101.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE privind respingerea cererii de încuviințare a reținerii domnului deputat Adrian Gurzău

Având în vedere solicitarea ministrului justiției, doamna Raluca Alexandra Prună, de încuviințare a reținerii și arestării preventive a domnului deputat Adrian Gurzău, în Dosarul nr. 250/P/2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, transmisă Camerei Deputaților,

în temeiul dispozițiilor art. 72 alin. (2) din Constituția României, republicată, ale art. 24 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, și ale art. 219 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

având în vedere rezultatul votului exprimat de deputați în ședința Camerei Deputaților din 4 octombrie 2016,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților respinge cererea de încuviințare a reținerii domnului deputat Adrian Gurzău, în Dosarul nr. 250/P/2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 4 octombrie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
FLORIN IORDACHE

București, 4 octombrie 2016.
Nr. 102.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE
privind încuviințarea arestării preventive
a domnului deputat Adrian Gurzău

Având în vedere solicitarea ministrului justiției, doamna Raluca Alexandra Prună, de încuviințare a reținerii și arestării preventive a domnului deputat Adrian Gurzău, în Dosarul nr. 250/P/2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, transmisă Camerei Deputaților,

în temeiul dispozițiilor art. 72 alin. (2) din Constituția României, republicată, ale art. 24 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, și ale art. 219 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților încuviințează arestarea preventivă a domnului deputat Adrian Gurzău, în Dosarul nr. 250/P/2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 4 octombrie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
FLORIN IORDACHE

București, 4 octombrie 2016.
Nr. 103.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE
privind alegerea unui secretar al Camerei Deputaților

În temeiul prevederilor art. 24 alin. (2) și ale art. 29 alin. (2) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul deputat Dragoș Gabriel Zisopol, aparținând Grupului parlamentar al minorităților naționale, se alege în funcția de secretar al Camerei Deputaților, în locul devenit vacant ca urmare a încetării, prin deces, a calității de deputat a domnului Niculae Mircovici, fost secretar al Camerei Deputaților.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 4 octombrie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
FLORIN IORDACHE

București, 4 octombrie 2016.
Nr. 104.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 2 unități administrativ-teritoriale din județul Vrancea

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 2 unități administrativ-teritoriale din județul Vrancea.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale și sectoarele cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică sunt prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 2—3*) la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 26 septembrie 2016.

Nr. 1.182.

*) Anexele nr. 2 și 3 sunt reproduse în facsimil.

ANEXA Nr. 1

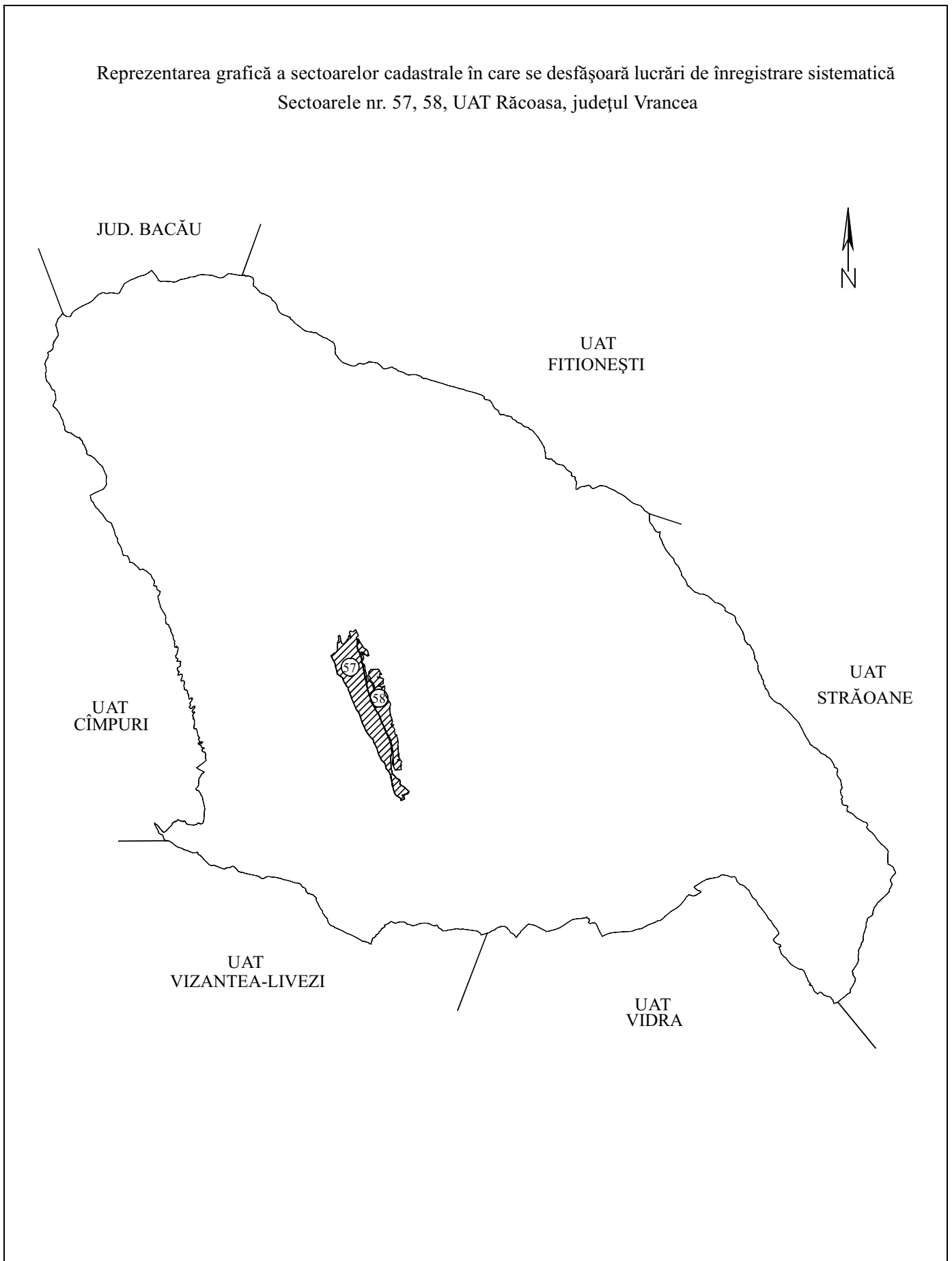
LISTA unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor
1	Bârsești	Vrancea	6
2	Răcoasa	Vrancea	57, 58

Reprezentarea grafică a sectorului cadastral în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectorul nr. 6, UAT- ul Bîrsești, județul Vrancea

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarele nr. 57, 58, UAT Răcoasa, județul Vrancea

ORDIN
privind aprobarea începerii lucrărilor
de înregistrare sistematică a imobilelor,
pe sectoare cadastrale, în unitatea administrativ-teritorială
Săndulești din județul Cluj

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate în unitatea administrativ-teritorială Săndulești din județul Cluj.

(2) Unitatea administrativ-teritorială și sectoarele cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică sunt prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexa nr. 2*) la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 26 septembrie 2016.
Nr. 1.183.

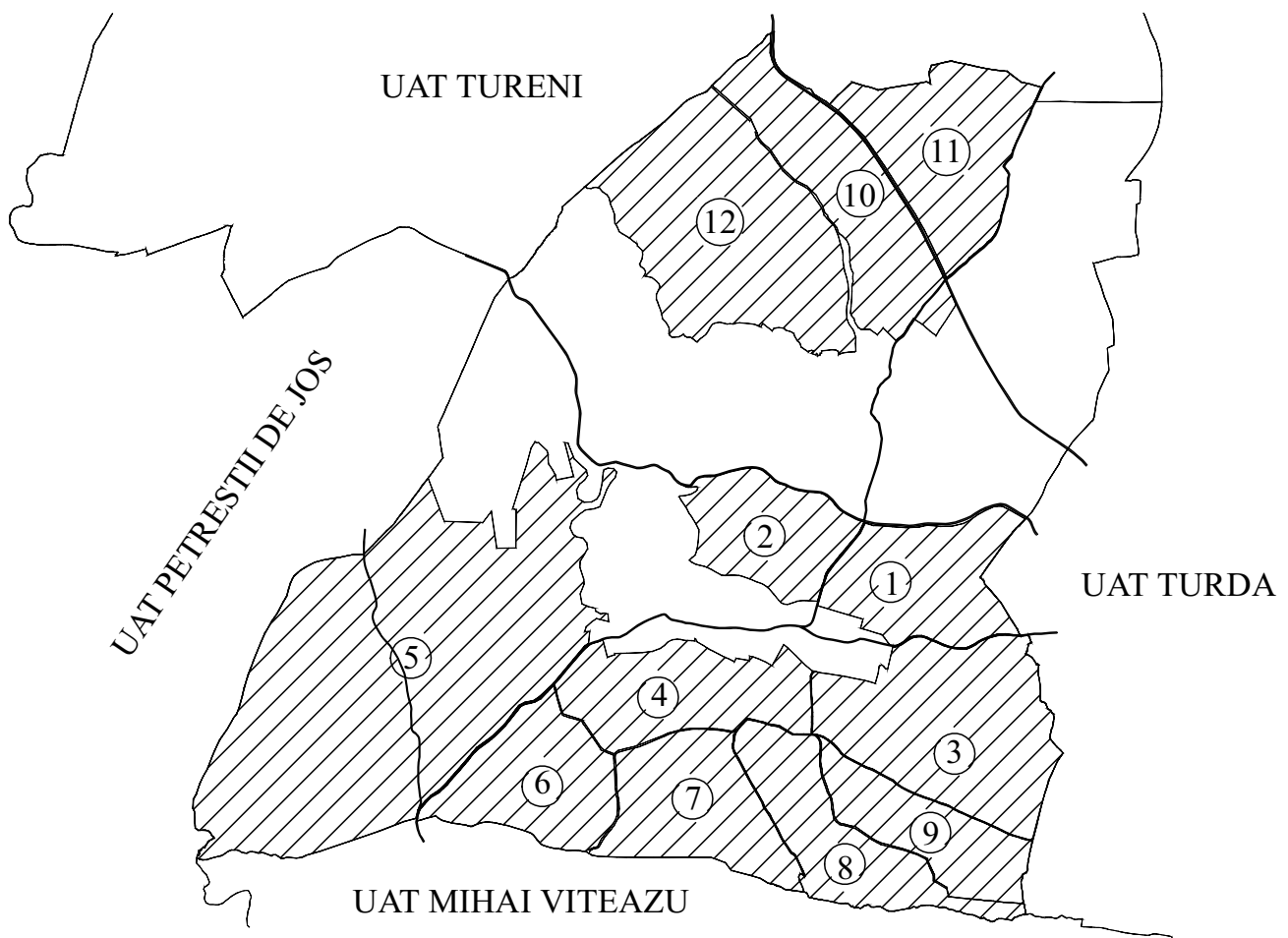
*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 1

LISTA
unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale în care încep lucrările de
înregistrare sistematică a imobilelor

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor
1	Săndulești	Cluj	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarele nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, U.A.T. Săndulești, județul Cluj

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN
privind publicarea unei înțelegeri, încheiată prin schimb de note verbale

În baza art. 29 alin. (7) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,
în temeiul art. 46 alin. (3) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor,
cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Înțelegerea dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Arabe Egipt, încheiată prin schimb de note verbale, semnate la București la 1 septembrie 2016, privind interpretarea articolului 4 al Acordului dintre Guvernul României și Guvernul

Republicii Arabe Egipt privind dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor de către misiunile diplomatice ale celor două țări, semnat la București, la 10 noiembrie 2011, și privind condiția de reciprocitate.

p. Ministrul afacerilor externe,
Daniela Anda Grigore Gîțman,
secretar de stat

București, 29 septembrie 2016.
Nr. 1.705.

Traducere oficială din limba engleză

AMBASADA REPUBLICII ARABE EGIPT
Nr. 107/MFA

Ambasada Egiptului în România prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe al României și, în numele Guvernului Republicii Arabe Egipt, are onoarea de a propune părții române următoarea înțelegere:

(1) Părțile confirmă interpretarea comună a articolului 4 al Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Arabe Egipt privind dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor de către misiunile diplomatice ale celor două țări, semnat la București la 10 noiembrie 2011, în sensul că acest articol nu interzice părților să acorde, în baza dreptului lor intern, exceptări de la plata taxei pe valoarea adăugată sau a oricărei taxe similare (cum ar fi impozitul pe vânzări sau impozitul indirect) pentru achiziția de terenuri pentru misiunile lor diplomatice.

(2) Părțile confirmă că își vor acorda reciproc beneficiul unui regim fiscal preferențial pentru misiunile diplomatice și consulare ale fiecărei părți și pentru personalul acestora, care nu plătesc taxă pe valoarea adăugată, sau orice altă taxă similară (cum ar fi impozitul pe vânzări sau impozitul indirect) aferentă livrărilor de bunuri și servicii în beneficiul misiunilor diplomatice și consulare ale fiecărei părți și al personalului acestora, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, sau orice altă taxă similară, aplicabilă în cazul achiziționării bunurilor imobiliare (clădiri sau teren), pentru beneficiul misiunilor diplomatice și consulare ale fiecărei părți.

(3) Părțile recunosc ca îndeplinită condiția de reciprocitate referitoare la scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată sau a oricărei altei taxe similare (cum ar fi impozitul pe vânzări sau impozitul indirect), aferentă livrărilor de bunuri și servicii, în beneficiul misiunilor diplomatice și consulare ale fiecărei părți și al personalului acestora, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, sau orice altă taxă similară, aplicabilă în cazul achiziționării bunurilor imobiliare (clădiri sau terenuri), pentru beneficiul misiunilor diplomatice și consulare ale fiecărei părți.

(4) Această interpretare nu se va aplica membrilor personalului misiunilor diplomatice și consulare care sunt cetățeni sau rezidenți permanenți ai statului care acordă scutirea.

În măsura în care această propunere este acceptabilă pentru Guvernul României, această notă verbală, împreună cu nota verbală de răspuns a părții române, va constitui un instrument de interpretare a articolului 4 al Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Arabe Egipt privind dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor de către misiunile diplomatice ale celor două țări, semnat la București la 10 noiembrie 2011, și o înțelegere între cele două Guverne referitoare la condiția de reciprocitate.

Ambasada Egiptului în România folosește acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe al României asigurarea înaltei sale considerații.

București, 1 septembrie 2016

MINISTERULUI AFACERILOR EXTERNE AL ROMÂNIEI
DEPARTAMENTUL AFACERI JURIDICE

ROMÂNIA
MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE
NR. H2/2287

NOTĂ VERBALĂ

Ministerul Afacerilor Externe al României prezintă salutul său Ambasadei Republicii Arabe Egipt la București și are onoarea de a confirma primirea Notei verbale nr. 107/MFA din 1 septembrie 2016, cu următorul conținut:

„Ambasada Egiptului în România prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe al României și, în numele Guvernului Republicii Arabe Egipt, are onoarea de a propune părții române următoarea înțelegere:

(1) Părțile confirmă interpretarea comună a articolului 4 al Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Arabe Egipt privind dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor de către misiunile diplomatice ale celor două țări, semnat la București la 10 noiembrie 2011, în sensul că acest articol nu interzice părților să acorde, în baza dreptului lor intern, excepții de la plata taxei pe valoarea adăugată sau a oricărei taxe similare (cum ar fi impozitul pe vânzări sau impozitul indirect) pentru achiziția de terenuri pentru misiunile lor diplomatice.

(2) Părțile confirmă că își vor acorda reciproc beneficiul unui regim fiscal preferențial pentru misiunile diplomatice și consulare ale fiecărei părți și pentru personalul acestora, care nu plătesc taxă pe valoarea adăugată, sau orice altă taxă similară (cum ar fi impozitul pe vânzări sau impozitul indirect) aferentă livrărilor de bunuri și servicii în beneficiul misiunilor diplomatice și consulare ale fiecărei părți și al personalului acestora, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, sau orice altă taxă similară, aplicabilă în cazul achiziționării bunurilor imobiliare (clădiri sau teren), pentru beneficiul misiunilor diplomatice și consulare ale fiecărei părți.

(3) Părțile recunosc ca îndeplinită condiția de reciprocitate referitoare la scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată sau a oricărei altei taxe similare (cum ar fi impozitul pe vânzări sau impozitul indirect), aferentă livrărilor de bunuri și servicii, în beneficiul misiunilor diplomatice și consulare ale fiecărei părți și al personalului acestora, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, sau orice altă taxă similară, aplicabilă în cazul achiziționării bunurilor imobiliare (clădiri sau terenuri), pentru beneficiul misiunilor diplomatice și consulare ale fiecărei părți.

(4) Această interpretare nu se va aplica membrilor personalului misiunilor diplomatice și consulare care sunt cetățeni sau rezidenți permanenți ai statului care acordă scutirea.

În măsura în care această propunere este acceptabilă pentru Guvernul României, această notă verbală, împreună cu nota verbală de răspuns a părții române, va constitui un instrument de interpretare a articolului 4 al Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Arabe Egipt privind dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor de către misiunile diplomatice ale celor două țări, semnat la București la 10 noiembrie 2011, și o înțelegere între cele două Guverne referitoare la condiția de reciprocitate.

Ambasada Egiptului în România folosește acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe al României asigurarea înaltei sale considerații.”

Ministerul Afacerilor Externe al României, în numele Guvernului României, este de acord cu propunerea părții egiptene și confirmă că nota verbală a părții egiptene, împreună cu această notă verbală, constituie un instrument pentru interpretarea articolului 4 al Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Arabe Egipt privind dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor de către misiunile diplomatice ale celor două țări, semnat la București la 10 noiembrie 2011, și o înțelegere între cele două Guverne privind condiția de reciprocitate.

Această înțelegere va intra în vigoare la data primirii acestei note verbale.

Ministerul Afacerilor Externe al României folosește acest prilej pentru a reînnoi Ambasadei Republicii Arabe Egipt în România asigurarea înaltei sale considerații.

București, 1 septembrie 2016

Ambasada Republicii Arabe Egipt
— în oraș —

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 16

din 23 mai 2016

Dosar nr. 1.011/1/2016

Iulia Cristina Tarcea	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele Secției I civile
Roxana Popa	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Raluca Moglan	— judecător la Secția I civilă
Bianca Elena Țăndărescu	— judecător la Secția I civilă
Aurelia Rusu	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Nicoleta Țăndăreanu	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Magdalena Dănăilă	— judecător la Secția a II-a civilă
Lucia Paulina Brehar	— judecător la Secția a II-a civilă
Eugenia Voicheci	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 1.011/1/2016, la care s-a conexas Dosarul nr. 1.012/1/2016, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a V-a civilă în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept constând în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 856 alin. (3) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia „De la data intabulării, imobilul rămâne liber de orice ipotecă sau alte sarcini privind garantarea drepturilor de creanță, creditorii putându-și realiza aceste drepturi numai din prețul obținut. Dacă prețul de adjudecare se plătește în rate, sarcinile se sting la plata ultimei rate.”

După prezentarea referatului cauzei de către magistratul-asistent, constatând că nu sunt chestiuni prealabile de discutat sau excepții de invocat, președintele completului, doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizărilor

1. Prin Încheierea din 26 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 42.131/299/2014, Tribunalul București — Secția a V-a civilă a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 856 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Cererea de pronunțare a hotărârii prealabile a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 1 martie 2016, cu nr. 1.011/1/2016.

2. La aceeași dată a fost înregistrată, cu nr. 1.012/1/2016, sesizarea prin care Tribunalul București — Secția a V-a civilă a solicitat Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin Încheierea din 26 noiembrie 2016, dată în Dosarul nr. 42.168/299/2014, pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea aceleiași probleme de drept.

3. Constatând că încheierile Tribunalului București — Secția a V-a civilă, pronunțate în dosarele nr. 42.131/299/2014 și 42.168/299/2014, au același obiect, Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus conexasarea Dosarului nr. 1.012/1/2016 la Dosarul nr. 1.011/1/2016.

II. Temeiul juridic al sesizărilor

4. Articolul 519 din Codul de procedură civilă stipulează următoarele:

„Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

III. Norma de drept intern care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

5. Art. 856 alin. (3) din Codul de procedură civilă: „De la data intabulării, imobilul rămâne liber de orice ipotecă sau alte sarcini privind garantarea drepturilor de creanță, creditorii putându-și realiza aceste drepturi numai din prețul obținut. Dacă prețul de adjudecare se plătește în rate, sarcinile se sting la plata ultimei rate.”

IV. Expunerea succintă a proceselor

6. Prin Sentința civilă nr. 10.586/2015 din 2 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 42.131/299/2014, Judecătoria Sectorului 1 București a respins plângerea formulată de petenta S.C. Arc Management One — S.R.L. în contradictoriu cu intimatul Parchetul de pe lângă Tribunalul București, ca inadmisibilă, cu motivarea că petenta trebuia mai întâi să urmeze procedura prevăzută de art. 30 alin. (2) din Legea cadastrului și publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 7/1996*,

respectiv să formuleze cerere de reexaminare împotriva încheierii de carte funciară și, numai în ipoteza respingerii acesteia, se putea adresa instanței cu plângere împotriva încheierii pronunțate de registratorul-șef. Or, sesizarea instanței cu plângere împotriva Încheierii nr. 51.239 din 22 august 2014 reprezintă, de fapt, plângere împotriva încheierii de respingere a radierii sechestrului asigurător, care, conform art. 31 alin. (2) din Legea nr. 7/1996, trebuia reexaminată de către registratorul-șef din cadrul oficiului teritorial în raza căruia este situat imobilul.

Într-o astfel de situație, introducerea plângerii împotriva încheierii de respingere a radierii sechestrului asigurător la instanța de judecată, cu eludarea parcurgerii etapei de reexaminare, etapă obligatorie pentru soluționarea cererii și valorificării drepturilor petentului, atrage inadmisibilitatea acțiunii.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel petenta S.C. Arc Management One — S.R.L., înregistrat pe rolul Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

7. Judecătoria Sectorului 1 București, prin Sentința civilă nr. 3.593 din 25 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 42.168/299/2014, a respins excepția inadmisibilității, precum și plângerea formulată de petenta S.C. Arc Management One — S.R.L. în contradictoriu cu intimatul Parchetul de pe lângă Tribunalul București, ca neîntemeiată.

Pe fond s-a reținut că, prin Actul de adjudecare nr. 140 din 23 mai 2014, petenta S.C. Arc Management One — S.R.L. a dobândit în proprietate un imobil asupra căruia, la solicitarea Parchetului de pe lângă Tribunalul București, s-a notat, la data de 31 octombrie 2012, sechestrul asigurător.

Prin plângerea dedusă judecării petenta a solicitat radierea acestei notări, pentru motivul că, odată cu intabularea actului de adjudecare, toate sarcinile existente în cartea funciară sunt radiate, imobilul rămânând liber de orice ipotecă sau alte sarcini.

Sub aspectul susținerilor petentei, instanța a reținut că, potrivit art. 902 alin. (1) din Codul civil, drepturile, faptele sau alte raporturi juridice prevăzute la art. 876 alin. (2) din actul normativ anterior menționat devin opozabile terțelor persoane exclusiv prin notare, dacă nu se dovedește că au fost cunoscute pe altă cale, în afara cazului în care, din lege, rezultă că simpla cunoaștere a acestora nu este suficientă pentru a suplini lipsa de publicitate.

De asemenea, art. 902 alin. (2) din Codul civil enumeră, cu caracter exemplificativ, ce categorii de acte pot face obiectul notării în cartea funciară, lit. k) menționând și posibilitatea notării sechestrului, urmării imobilului, a fructelor ori veniturilor sale.

Potrivit art. 907 din Codul civil, când o înscriere făcută în cartea funciară nu corespunde cu situația juridică reală, se poate cere rectificarea acesteia.

Prin *rectificare* se înțelege radierea, îndreptarea sau corectarea oricărei înscrieri inexacte efectuate în cartea funciară.

Astfel, rectificarea este operațiunea tehnico-materială prin care se asigură corespondența dintre evidența cărții funciare și situația juridică reală a imobilelor.

Dacă această corespondență dispăre, orice persoană interesată poate cere rectificarea înscrierilor inexacte în cartea funciară. Refacerea acestei corespondențe între evidența de cartea funciară și situația juridică reală a imobilelor poate avea loc, atunci când este cazul, pe baza recunoașterii de către titularul înscrierii, a cărei rectificare se solicită, a neconcordanței apărute sau, în caz contrar, pe baza unei hotărâri judecătorești definitive.

În speță, prin Ordonanța nr. 1.319 din 19 octombrie 2012 a Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Tribunalul București s-a dispus instituirea sechestrului asigurător asupra imobilului. Potrivit art. 166 alin. 3 din Codul de procedură penală, pentru bunurile imobile sechestrate, organul care a dispus instituirea sechestrului cere organului competent luarea

inscripției ipotecare asupra bunurilor sechestrate, anexând copii de pe actul prin care s-a dispus sechestrul și un exemplar al procesului-verbal de sechestr.

Sechestrul instituit de organele de urmărire penală nu poate fi ridicat decât prin contestarea măsurii asigurătorii în procesul penal, în conformitate cu dispozițiile art. 168 alin. 1 din Codul de procedură penală, contestația putând fi formulată în orice fază a procesului penal.

Numai după soluționarea definitivă a procesului penal, dacă nu s-a făcut plângere împotriva aducerii la îndeplinire a măsurii asigurătorii, se poate face contestație potrivit legii civile (art. 168 alin. 3 din Codul de procedură penală).

În aceste condiții, cât timp cauza penală nu a fost soluționată definitiv, iar prin Sentința penală nr. 1.830 din 24 aprilie 2014 a Tribunalului București, pronunțată în Dosarul nr. 27.155/3/2013*, a fost menținut sechestrul asigurător instituit asupra bunurilor S.C. Green Development — S.R.L., potrivit soluției disponibile pe portalul instanțelor, nu se poate dispune radierea sechestrului asigurător de către instanța civilă, art. 856 alin. (3) din Codul de procedură civilă neputând fi interpretat în sensul că măsurile luate în procesul penal pot fi ridicate de instanța civilă înainte ca instanța penală să fi pronunțat o hotărâre definitivă.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel petenta S.C. Arc Management One — S.R.L., înregistrat pe rolul Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

V. Motivele de admisibilitate reținute de titularii sesizărilor

8. Tribunalul București — Secția a V-a civilă a apreciat că solicitarea apelantei, în sensul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept supuse dezbaterii, este admisibilă, având în vedere că din hotărârile judecătorești depuse de apelanta pârâtă la dosar rezultă împrejurarea că, asupra aceluiași obiect al plângerii de carte funciară, instanțele au opinii diferite, cu interpretări contradictorii ale dispozițiilor art. 856 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

9. Instanțele de sesizare nu au exprimat niciun punct de vedere cu privire la chestiunea de drept dedusă judecării.

VII. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

10. Susținerea petentei S.C. Arc Management One — S.R.L. este în sensul că, odată cu intabularea actului de adjudecare, se impune radierea tuturor sarcinilor înscrise anterior asupra imobilului adjudecat, în conformitate cu dispozițiile art. 856 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data formulării cererii de intabulare.

11. Intimatul Parchetul de pe lângă Tribunalul București nu a formulat un punct de vedere cu privire la chestiunea de drept dedusă judecării.

VIII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie și punctul de vedere al Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

12. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 357/C2/901/III-5/2016 din 15 martie 2016, a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu s-a verificat și nu se verifică practică judiciară în problema de drept care formează obiectul sesizărilor Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

13. Curțile de apel Brașov, Constanța, Oradea, Pitești, Ploiești, Timișoara, Bacău, Alba Iulia și Craiova au învederat că nu au fost identificate hotărâri judecătorești pronunțate cu privire la această chestiune de drept și nu au exprimat niciun punct de vedere în sensul celor solicitate de Înalta Curte de Casație și Justiție.

14. Curtea de Apel Târgu Mureș, prin Adresa nr. 570 din 21 martie 2016, a arătat că magistrații din cadrul Judecătoriei Toplița și-au exprimat opinia conform căreia, în cazul în care imobilul a fost vândut cu plata prețului în rate, executorul judecătoresc va hotărî, prin aceeași încheiere, și înscrierea în cartea funciară a interdicției de înstrăinare și de grevare a imobilului până la plata integrală a prețului și a dobânzii corespunzătoare. Prin art. 856 alin. (3) din Codul de procedură civilă, legiuitorul a păstrat obligativitatea întocmirii unei încheieri în ceea ce privește dispoziția executorului judecătoresc de intabulare a dreptului de proprietate.

15. Prin Adresa nr. 1.355/II/A/22 din 21 martie 2016, Curtea de Apel Galați a învederat că punctul de vedere majoritar al judecătorilor Secției civile a Judecătoriei Galați și al celor din cadrul Judecătoriei Însurăței este în sensul că dispozițiile art. 856 alin. (3) din Codul de procedură civilă se interpretează în coroborare cu cele ale art. 853 din Codul de procedură civilă, ceea ce înseamnă că, atunci când executorul judecătoresc emite încheierea de vânzare a bunului cu plata prețului în rate, acesta este obligat să înscrie în cartea funciară interdicția de înstrăinare sau de grevare a bunului până la plata integrală a prețului.

Magistrații Judecătoriei Tecuci apreciază că, în condițiile articolului menționat, imobilul rămâne liber de orice ipotecă sau alte sarcini privind garantarea dreptului de creanță, creditorii putându-și realiza aceste drepturi numai din prețul obținut. Dacă prețul de adjudecare se plătește în rate, sarcinile se sting la plata ultimei rate.

16. Curtea de Apel București, prin Adresa nr. 9/3.462/C din 22 martie 2016, a învederat că opinia majoritară a judecătorilor din cadrul tribunalelor Ilfov, Teleorman, Ialomița și Giurgiu este în sensul că, la momentul intabulării dreptului de proprietate dobândit prin actul de adjudecare, dobânditorul devine titularul unui drept neafectat de orice obligații anterioare, iar, ca efect al subrogației reale, toate creanțele garantate cu imobilul vândut sau care puteau fi executate asupra imobilului vândut vor fi executate numai asupra prețului plătit în procedura de executare silită.

Opinia majoritară a judecătorilor din cadrul Tribunalului București și instanțelor arondate acestuia este în sensul că problema referitoare la ridicarea măsurilor asigurătorii dispuse în timpul procesului penal nu poate fi soluționată în cadrul procedurii înscrierii în cartea funciară, respectiv al plângerii împotriva încheierii de carte funciară, ci în cadrul procesului penal sau, ulterior, în condițiile Codului de procedură penală.

În consecință, măsurile dispuse nu încetează ca urmare a adjudecării imobilului, nefiind aplicabile dispozițiile art. 856 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Dat fiind obiectul cererii formulate, precum și condițiile pe care le verifică oficiile de cadastru și publicitate imobiliară, respectiv instanțele de judecată, atunci când sunt investite cu cereri de radiere a sarcinilor înscrise, s-a apreciat că atât timp cât măsura asigurătorie dispusă în procesul penal asupra imobilului adjudecat nu a fost ridicată, nu a încetat de drept și nici nu s-a constatat că a încetat, radierea notării acesteia în cartea funciară nu poate fi dispusă, nefiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 28 alin. (1) și art. 29 alin. (1) din Legea nr. 7/1996.

Tribunalul Călărași a învederat că nu deține jurisprudență în materia de drept invocată și nu este în măsură să comunice un punct de vedere.

17. Prin Adresa nr. 1.042 din 23 martie 2016, Curtea de Apel Cluj a învederat că opinia unanimă a judecătorilor din cadrul Tribunalului Specializat Cluj este în sensul interpretării literale a dispozițiilor legale incidente, textul legal al art. 857 alin. (3) din Codul de procedură civilă prevăzând că, la data intabulării, imobilul rămâne liber de orice ipotecă sau alte sarcini privind garantarea drepturilor de creanță, astfel că nicio sarcină care

privește garantarea unui drept de creanță nu supraviețuiește intabulării dreptului de proprietate al adjudecatului.

Secția I civilă a Curții de Apel Cluj a observat că dispozițiile art. 856 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 853 din Codul de procedură civilă sunt clare, în sensul că executorul judecătoresc este obligat ca, prin încheiere, să dispună înscrierea în cartea funciară a interdicției de înstrăinare și grevare a imobilului până la plata de către adjudecatul a prețului și a dobânzii corespunzătoare; înscrierea este necesară atât pentru informarea terților interesați să cunoască situația juridică reală a imobilului, cât și pentru a exista posibilitatea valorificării lui, în ipoteza în care nu achită ratele.

18. Curtea de Apel Iași, prin Adresa nr. 136/C.P./2016 din 23 martie 2016, a arătat că din verificările efectuate pe raza teritorială a Curții de Apel Iași nu au fost înregistrate, soluționate, suspendate cauze în care să fie dezbătută problema de drept enunțată, iar punctul de vedere al judecătorilor din raza teritorială a Curții de Apel Iași este cel potrivit căruia dacă imobilul a fost vândut cu plata prețului în rate, vânzătorul nu îl va putea înstrăina sau greva fără încuviințarea în acest sens a creditorilor, înainte de plata integrală a prețului, iar actul de adjudecare constituie titlu executoriu al creditorului următor împotriva cumpărătorului, dacă acesta nu plătește diferența de preț, pentru situațiile în care imobilul a fost cumpărat cu plata prețului în rate.

19. Curtea de Apel Suceava, prin Adresa nr. 1.197/A/2016 din 29 martie 2016, a arătat că opinia de principiu a magistraților Secției I civile a Curții de Apel Suceava este în sensul că, atunci când imobilul a fost vândut cu plata în rate, executorul judecătoresc trebuie să înainteze un exemplar al actului de adjudecare biroului de cadastru și publicitate imobiliară pentru a se înscrie interdicția înstrăinării până la plata integrală a prețului. Cumpărătorul îl va putea înstrăina anterior acestui moment doar cu încuviințarea creditorilor urmăritori. Dacă acesta nu plătește diferența de preț, actul de adjudecare constituie titlu executoriu al creditorului următor împotriva cumpărătorului (art. 855 din Codul de procedură civilă).

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale

20. La nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție și al Curții Constituționale au fost identificate decizii privind condițiile de admisibilitate a sesizărilor privind pronunțarea unor hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și decizii privind condițiile de admisibilitate sesizărilor de neconstituționalitate, respectiv Decizia nr. 20 din 22 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.188/1/2015 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 5 august 2015, și Decizia nr. 31 din 19 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.408/1/2015 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 918 din 11 decembrie 2015, ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, și Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008, Decizia nr. 1.159 din 15 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 808 din 16 noiembrie 2011, Decizia nr. 1.563 din 6 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2011, și Decizia nr. 640 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 7 ianuarie 2015, ale Curții Constituționale.

X. Raportul asupra chestiunilor de drept

21. Prin raportul întocmit în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizările conexe ale Înaltei Curți de Casație și Justiție nu întrunesc cerințele legale din perspectiva regularității acestora și nu sunt îndeplinite nici condițiile de admisibilitate a mecanismului privind pronunțarea unei hotărâri prealabile reglementată de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

22. Cu privire la neregularitatea actului de sesizare s-a reținut că, potrivit art. 520 alin. 1 din Codul de procedură civilă, „Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată după dezbatere contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 519, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților.”

23. Astfel, din perspectiva regularității sesizărilor, art. 520 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură civilă impune ca actul de sesizare al Înaltei Curți de Casație și Justiție să îndeplinească anumite exigențe de ordin structural, respectiv să cuprindă motivele care susțin admisibilitatea sesizării, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, punctul de vedere al completului, prin care să se argumenteze în concret necesitatea declanșării mecanismului de unificare a jurisprudenței pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și punctul de vedere al părților.

24. Rațiunea instituirii acestor condiții formale ale sesizării constă în asigurarea scopului pentru care a fost instituit acest nou mecanism procedural, respectiv uniformizarea jurisprudenței și asigurarea predictibilității acesteia, fără ca prin acest mecanism procedural să se determine suspendarea nejustificată a judecării unei cauze, printr-o interpretare arbitrară a necesității declanșării sale de către instanța de judecată, cu consecința prelungirii duratei procedurii judiciare și afectării art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, care instituie și protejează dreptul la un proces echitabil, cu garanția sa esențială constând în soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

25. În acest sens, doctrina în materie a considerat procedura sesizării pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile ca fiind o procedură *sui-generis* care se circumscrie unui incident procedural ivit în cursul procesului al cărui obiect îl constituie o chestiune (problemă) de drept de care depinde soluționarea pe fond a cauzei.

26. Mecanism de unificare jurisprudențială de inspirație franceză, procedura hotărârii prealabile are menirea de a elimina riscul apariției unei practici neunitare, printr-o rezolvare de principiu a unei chestiuni de drept esențială, apărută într-o cauză aflată în curs de soluționare în ultimă instanță.

27. În acest context rămâne de apreciat care este consecința absenței din încheierea de sesizare a acestor elemente esențiale pentru soluționarea chestiunii prealabile, câtă vreme legiuitorul nu a reglementat, printr-o normă expresă, soluțiile posibile într-o asemenea ipoteză.

28. Astfel, s-a apreciat că instanța de trimitere a unei întrebări prealabile ar trebui să fie preocupată nu doar de a primi un răspuns îndoielilor sale cu privire la un text legal, ci chiar de a realiza, prealabil acestei trimiteri, un examen riguros al îndeplinirii condițiilor impuse de textul art. 519 din Codul de procedură civilă și o interpretare proprie a textului normativ supus dezbaterii ce urmează a fi reflectat în punctul de vedere al completului, astfel cum este acesta reglementat în dispozițiile art. 520 din Codul de procedură civilă.

29. Numai în această manieră și cu respectarea strictă a dispozițiilor procedurale în materie, instanța de judecată, care impune în mod uzual o anumită disciplină procesuală părților, ar putea demonstra că respectă ea însăși, atunci când legea impune în mod expres, o asemenea disciplină procesuală necesară.

30. Or, examinând sesizările cu care Înalta Curte de Casație și Justiție a fost investită de către Tribunalul București, s-a constatat că în cuprinsul acestora nu se regăsesc motivele care susțin admisibilitatea sesizărilor și punctul de vedere al completelor de judecată investite cu soluționarea cauzelor

deduse judecării, asupra îndeplinirii condițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, condiție impusă, în mod expres, de dispozițiile art. 520 alin. (1) teza a II-a din același cod.

31. Din încheierile de sesizare lipsesc atât descrierea situației litigioase, pentru a se putea argumenta necesitatea formulării unei astfel de întrebări, precum și justificarea admisibilității sesizării instanței supreme, sub toate aspectele prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, Tribunalul București limitându-se la enumerarea formală a condițiilor impuse de aceste dispoziții legale și la expunerea punctului de vedere al apelantei.

32. În acest context s-a apreciat că este oportună, cel puțin pentru rațiuni de analogie, menționarea jurisprudenței instanței de contencios constituțional cu privire la nemotivarea sesizărilor de neconstituționalitate. Astfel, în mod constant, aceasta a stabilit că sesizările de neconstituționalitate adresate Curții Constituționale fără a fi motivate trebuie respinse ca inadmisibile, în considerarea dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările ulterioare, potrivit căreia: „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”, Curtea Constituțională neputându-se substitui subiectelor îndreptățite să o sesizeze, întrucât ar exercita un control din oficiu, ceea ce este contrar sistemului nostru constituțional, și neputând formula critici la care, ulterior, să și răspundă.

33. Tot astfel, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, s-a sancționat, prin Decizia nr. 20 din 22 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.188/1/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 5 august 2015, și Decizia nr. 31 din 19 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.408/1/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 918 din 11 decembrie 2015, sub aspectul admisibilității, neregăsirea în încheierea de sesizare a punctului de vedere al completului de judecată investit cu soluționarea cauzei asupra condițiilor prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, cerință impusă prin dispozițiile art. 520 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură civilă.

34. În virtutea acestor argumente și urmând aceeași linie jurisprudențială, s-a constatat că încheierea care nu cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării și punctul de vedere al completului asupra chestiunii de drept nu îndeplinește condițiile unui act de sesizare legal întocmit și, deci, nu ar putea declanșa o examinare pe fond a problemei de drept supuse dezbaterii în cadrul mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile.

35. Referitor la condițiile de admisibilitate a sesizării prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, s-a constatat că legiuitorul, în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, care se impun a fi întrunite în mod cumulativ, respectiv:

1. existența unei cauze aflate în curs de judecată, în ultimă instanță;

2. cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

3. ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;

4. chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Primele două condiții de admisibilitate sunt îndeplinite, întrucât tribunalul, legal investit cu soluționarea unui apel aflat în curs de judecată, urmează să pronunțe o hotărâre judecătorească definitivă, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă.

36. S-a apreciat însă că, din modul general în care este formulată întrebarea prealabilă de către Tribunalul București, respectiv interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 856 alin. (3) din Codul de procedură civilă, care se citează după cum urmează: „De la data intabulării, imobilul rămâne liber de orice ipotecă sau alte sarcini privind garantarea drepturilor de creanță, creditorii putându-și realiza aceste drepturi numai din prețul obținut. Dacă prețul de adjudecare se plătește în rate, sarcinile se sting la plata ultimei rate.”, fără a se stabili limitele obiective în care interpretarea instanței supreme să fie posibilă, nu este îndeplinită condiția de admisibilitate privind ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată.

37. Art. 519 din Codul de procedură civilă nu definește noțiunea de „chestiune de drept”. În doctrină s-a arătat însă că, pentru a fi vorba de o problemă de drept reală, trebuie ca norma de drept disputată să fie îndoielnică, imperfectă, lacunară sau neclară. Chestiunea de drept supusă dezbaterii trebuie să fie una veritabilă, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, fie din cauză că acest text este incomplet, fie pentru că nu este corelat cu alte dispoziții legale, fie pentru că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare.

38. În același sens, întrebarea formulată în cadrul procedurii prealabile trebuie să vizeze o chestiune de drept punctuală, astfel încât soluția dată în această procedură să aibă în vedere numai chestiunea respectivă, iar nu întreaga problematică a unui text de lege.

39. Astfel, există o deosebire esențială între procedura hotărârii prealabile și recursul în interesul legii: în primul caz se rezolvă o chestiune de drept punctuală, de care depinde soluționarea pe fond a cauzei, în al doilea caz se rezolvă, de regulă, o problemă de drept generică, de principiu.

40. Referitor la acest aspect, în doctrină s-a arătat că, în înțelesul legii, chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită trebuie să fie specifică, urmărind interpretarea punctuală a unui text legal, fără a-i epuiza înțelesurile sau aplicațiile; întrebarea instanței trebuie să fie una calificată, iar nu generică și pur ipotetică.

41. În același timp, problema de drept trebuie să fie reală, iar nu aparentă, să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, a unei reguli cutumiare neclare, incomplete sau, după caz, incerte ori incidența unor principii generale ale dreptului al căror conținut sau a căror sferă de acțiune sunt discutabile.

42. Cum de chestiunea de drept respectivă depinde soluționarea pe fond a cauzei, înseamnă că ea trebuie să fie una importantă și să se regăsească în soluția ce va fi cuprinsă în dispoziitivul hotărârii ce urmează să fie dată, indiferent dacă cererea este admisă sau respinsă. În acest sens, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat deja că admisibilitatea procedurii hotărârii prealabile este condiționată de împrejurarea ca interpretarea pe care o va da instanța supremă să producă consecințe juridice de natură să determine soluționarea pe fond a cauzei, iar chestiunea de drept să conducă la dezlegarea în fond a cauzei, sub aspectul statuării în privința raportului juridic dedus judecării.

43. Tot astfel, se poate constata că, în apelul formulat în cauză, nu se critică conținutul normativ al art. 856 alin. (3) din Codul de procedură civilă, ci modalitatea în care instanța de judecată — Judecătoria Sectorului 1 București — a procedat la interpretarea și aplicarea concretă a acestor prevederi legale în cauza dedusă judecării. Or, asemenea operațiuni de interpretare și aplicare a textului de lege la diferite circumstanțe ce caracterizează fiecare litigiu nu pot fi atribuite completului constituit pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, ci revin instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei.

44. Prin interpretarea normelor de drept civil se înțelege operațiunea logico-juridică de stabilire a conținutului și sensului acestor norme. Scopul interpretării unei norme juridice civile constă în a stabili care este sfera situațiilor de fapt concrete la care norma juridică respectivă se referă și a se asigura astfel corecta aplicare a acelei norme. Deci, interpretarea legii civile reprezintă o etapă necesară în procesul aplicării legii civile, conținutul interpretării fiind tocmai stabilirea sensului voinței legiuitorului, exprimată într-o anumită normă.

45. Necesitatea interpretării normei juridice rezidă în împrejurarea că, în procesul aplicării legii, judecătorul trebuie să stabilească conținutul exact al normei puse în fața sa, prin clarificarea și lămurirea sensului acesteia, pentru a fi adecvată situației de fapt prezentată, întrucât normele legale au întotdeauna un caracter general și impersonal, din care trebuie să se extragă esența aplicabilă la cazul concret. Or, rolul instanțelor de judecată este acela de a realiza o interpretare cazuală sau judiciară, care presupune ca, anterior soluționării cauzei, să se studieze circumstanțele particulare ale speței deduse judecării, să se realizeze calificarea juridică a cererii și, ulterior, interpretarea normei de drept și aplicarea acesteia, pentru emiterea actului jurisdicțional final.

46. Din această perspectivă se poate observa că sesizarea formulată de Tribunalul București în Dosarul nr. 42.168/299/2014, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se stabilească interpretarea și aplicarea art. 856 alin. (3) din Codul de procedură civilă, reprezintă însuși obiectul cererii de chemare în judecată, așadar însăși problema de fond asupra căreia apelanta reclamantă a solicitat instanței de judecată să se pronunțe, iar nu doar o chestiune de drept care să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, de a cărei lămurire să depindă soluționarea acesteia, așa cum prevăd dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

47. Reamintind că obiectul procedurii prevăzute de aceste dispoziții legale constă în interpretarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unor norme de drept îndoielnice, lacunare sau neclare, care sunt determinante pentru soluționarea pe fond a cauzei, iar finalitatea demersului constă în împiedicarea apariției unei jurisprudențe neunitare în materie, se apreciază că instanța supremă nu poate fi investită, în cadrul acestei proceduri, cu însăși interpretarea și aplicarea legii în scopul soluționării cauzei respective, atribut ce intră și trebuie să rămână în sfera de competență a instanței de judecată.

48. Astfel cum s-a enunțat anterior, prin încheierea de sesizare a Tribunalului București, care trebuia să cuprindă și argumentarea admisibilității acestei sesizări, nu se regăsește niciun raționament judiciar care să conducă la concluzia că este vorba de identificarea unor texte de lege lacunare ori controversate și care să necesite o rezolvare de principiu, în scopul împiedicării apariției unei jurisprudențe neunitare în materie.

49. În consecință, în cazul întrebării prealabile cu care a fost sesizată, în absența oricărei circumstanțieri particulare realizate de instanța de trimitere, instanța supremă nu ar putea să identifice toate sarcinile și ipotecile ce ar putea exista asupra unor bunuri imobile, în sensul art. 856 alin. (3) din Codul de procedură civilă, și să decidă, în abstract, care dintre acestea ar trebui radiate în momentul intabulării actului de adjudecare a unui imobil.

50. Cum sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție trebuie să aibă ca obiect o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită și care prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme, în scopul înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării, în condițiile unei sesizări lacunare, prin care se solicită o interpretare abstractă a unui text legal, cu un grad de generalitate ridicat, cum este în

cazul pendinte, se impune, potrivit jurisprudenței instanței supreme, respingerea ca inadmisibilă a sesizării.

51. Trebuie subliniat că, pronunțând o decizie interpretativă, instanța supremă își îndeplinește rolul său constituțional, pronunțând însă o decizie aditivă (prin care adaugă conținut nou

textului supus interpretării) sau substitutivă (prin care înlocuiește regula enunțată de legiuitor cu o altă regulă), în absența îndeplinirii condițiilor expuse, instanța supremă devine legiuitor pozitiv sau înlocuiește instanța competentă să „spună dreptul” în cauza dedusă judecătii, ceea ce nu este permis.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 521, cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, sesizările conexe, formulate de Tribunalul București — Secția a V-a civilă, în dosarele nr. 42.131/299/2014 și 42.168/299/2014 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 856 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 23 mai 2016.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Iulia Cristina Tarcea

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

